

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. gegužės 29 d.*

„Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (*BPeM*) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų už 2022 m. apskaičiavimo – BPF metinio tikslinio lygio nustatymas – Reglamento (ES) Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatyta viršutinė riba – SESV 291 straipsnio 2 dalis – Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalis – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/81 – Tarybai suteikti įgyvendinimo įgaliojimai – Tinkamai pagrįsti konkretūs atvejai – Įgyvendinimo įgaliojimų apimtis – Teismo sprendimo padarinių apribojimas laiko atžvilgiu“

Byloje T-395/22

Hypo Vorarlberg Bank AG, įsteigta Brègence (Austrija), atstovaujama advokatų G. Eisenberger, A. Brenneis ir J. Holzmann,

ieškovė,

prieš

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovaujamą J. Kerlin, C. Flynn, D. Ceran, T. Wittenberg ir K.-P. Wojcik, padedamų advokatų B. Meyring ir T. Klupsch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Parlamento, atstovaujamo J. Etienne, G. Bartram ir M. Menegatti,

ir

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos J. Haunold, J. Bauerschmidt ir A. Westerhof Löfflerová,

įstojusią į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Kornezov, teisėjai G. De Baere, D. Petrлік (pranešėjas), K. Kecsmár ir S. Kingston,

* Proceso kalba: vokiečių.

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. vasario 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Hypo Vorarlberg Bank AG* prašo panaikinti 2022 m. balandžio 11 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2022/18 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) už 2022 m. apskaičiavimo (toliau – ginčijamas sprendimas), kiek tas sprendimas susijęs su ieškove.

Ginčo aplinkybės

- 2 Ieškovė yra Austrijoje įsteigta kredito įstaiga.
- 3 Ginčijamu sprendimu BPV, remdamasi 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), 70 straipsnio 2 dalimi, nustatė įstaigų, kurioms taikomos šio reglamento 2 straipsnio ir 67 straipsnio 4 dalies nuostatos (toliau – įstaigos), įskaitant ieškovę, *ex ante* įnašus į BPF (toliau – *ex ante* įnašai) už 2022 m. (toliau – 2022 m. įnašų laikotarpis).
- 4 2022 m. balandžio 22 d. pranešimu apie mokėtiną įnašą *Finanzmarktaufsichtsbehörde* (FMA, Finansų rinkų priežiūros institucija, Austrija), kaip nacionalinė pertvarkymo institucija, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 3 straipsnio 1 dalies 3 punktą, įpareigojo ieškovę sumokėti BPV nustatytą *ex ante* įnašą už 2022 m. įnašų laikotarpį.

Ginčijamas sprendimas

- 5 Ginčijamą sprendimą sudaro pagrindinis tekstas ir trys priedai.
- 6 Ginčijamo sprendimo pagrindiniame tekste aprašomas visoms įstaigoms taikomas *ex ante* įnašų už 2022 m. įnašų laikotarpį nustatymo procesas.
- 7 Šiuo tikslu visų pirma ginčijamo sprendimo 5 skirsnyje BPV priminė, kad pradinio aštuonerių metų laikotarpio, skaičiuojamo nuo 2016 m. sausio 1 d. (toliau – pradinis laikotarpis), pabaigoje BPF turimi finansiniai ištekliai turi pasiekti galutinį tikslinį lygį (toliau – galutinis tikslinis lygis), atitinkantį bent 1 % visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendrame pertvarkymo mechanizme (*BPeM*) dalyvaujančiose valstybėse narėse (toliau – dalyvaujančios valstybės narės), apdraustųjų indėlių (toliau – apdraustieji indėliai) sumos.

- 8 Be to, ginčijamo sprendimo 5 skirsnyje BPV nustatė 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/81, kuriuo nustatomos vienodos Reglamento Nr. 806/2014 nuostatų dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą taikymo sąlygos (OL L 15, 2015, p. 1), 4 straipsnyje nurodytą metinį tikslinį lygį už 2022 m. įnašų laikotarpį (toliau – metinis tikslinis lygis). Šiuo klausimu BPV nurodė, kad atsižvelgė į 2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/747, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 nuostatos dėl kriterijų, susijusių su *ex ante* įnašų apskaičiavimu, ir dėl aplinkybių ir sąlygų, kuriomis gali būti iš dalies arba visiškai atleidžiama nuo papildomų *ex post* įnašų mokėjimo (OL L 113, 2017, p. 2), 3 straipsnyje numatytus rodiklius.
- 9 BPV taip pat paaiškino, kad nustatė metinį tikslinį lygį, atitinkantį vieną aštuntąją 1,6 % nuo visų įstaigų apdraustųjų indėlių 2021 m. sumos, apskaičiuotos remiantis duomenimis, kuriuos indėlių garantijų sistemos pateikė pagal 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44), 16 straipsnį.
- 10 Ginčijamo sprendimo 6 skirsnyje BPV aprašė *ex ante* įnašų už 2022 m. įnašų laikotarpį apskaičiavimo metodiką. Šiuo klausimu minėto sprendimo 74 konstatuojamojoje dalyje ji patikslino, kad šiuo laikotarpiu 6,67 % *ex ante* įnašų buvo apskaičiuota pagal „nacionalinę bazę“, t. y. remiantis įstaigų, gavusių veiklos leidimą atitinkamos dalyvaujančios valstybės narės teritorijoje, pateiktais duomenimis (toliau – nacionalinė bazė), kaip numatyta 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, [Europos Parlamento ir Tarybos] direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 103 straipsnyje ir Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnyje. Likusi *ex ante* įnašų dalis (t. y. 93,33 %) buvo apskaičiuota pagal „bankų sąjungos bazę“, t. y. remiantis visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, pateiktais duomenimis (toliau – sąjungos bazė), kaip numatyta Reglamento Nr. 806/2014 69 ir 70 straipsniuose ir Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnyje.
- 11 Ginčijamo sprendimo 6 skirsnyje BPV taip pat paaiškino, kad įstaigos, išskyrus tas, kurios dėl jų specifinių savybių moka fiksuoto dydžio sumą, turi mokėti pagal jų rizikos pobūdį pakoreguotą *ex ante* įnašą, kurį BPV nustatė, laikydamasi toliau nurodytų pagrindinių etapų.
- 12 Pirmajame etape BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktą kiekvienos įstaigos „fiksuotą įnašą“ apskaičiavo proporcingai atitinkamos įstaigos įsipareigojimų sumos, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius (toliau – grynieji įsipareigojimai), ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, grynujų įsipareigojimų sumos santykiui (toliau – bazinis metinis įnašas). Pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalį BPV išskaitė tam tikrų rūšių įsipareigojimus iš įstaigos grynujų įsipareigojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant šį įnašą.
- 13 Antrajame *ex ante* įnašo apskaičiavimo etape BPV atliko bazinio metinio įnašo koregavimą pagal atitinkamos įstaigos riziką, kaip numatyta Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte.

- 14 BPV apskaičiavo kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą, paskirstydama metinį tikslinį lygį visoms įstaigoms, remdamasi santykiu, grindžiamu pagal rizikos pobūdį pakoreguotu baziniu metiniu įnašu.

Šalių reikalavimai

- 15 Ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą, įskaitant jo priedus, tiek, kiek jis su ja susijęs,
 - priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.
- 16 BPV Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,
 - subsidiariai – ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju palikti galioti to sprendimo padarinius, kol jis bus pakeistas arba bent šešis mėnesius nuo tos dienos, kai teismo sprendimas taps galutinis.
- 17 Europos Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį, kiek jis susijęs su Direktyvos 2014/59 ir Reglamento Nr. 806/2014 neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Europos Sąjungos Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 19 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi aštuoniais pagrindais:
- pirmasis pagrindas grindžiamas ESS 1 straipsnio antros pastraipos, SESV 15, 296 ir 298 straipsnių ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 42 ir 47 straipsnių pažeidimu, nes buvo pateiktas ne visas ginčijamas sprendimas,
 - antrasis – tuo, kad BPV nustatė metinį tikslinį lygį, pažeisdama proporcingumo principą, Direktyvos 2014/59 102 straipsnį, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 70 straipsnio 2 dalį, taip pat Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnį ir 4 straipsnio 2 dalį,
 - trečiasis ir ketvirtasis – SESV 296 straipsnio antros pastraipos ir Chartijos 41 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies c punkto pažeidimu, nes ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas,

- penktasis – Chartijos 41 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto pažeidimu, nes nepaisyta teisės būti išklaustyam,
- šeštasis pagrindas susijęs su Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnių bei I priedo neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes pažeista teisė į gerą administravimą, teisė į veiksmingą teisminę gynybą, teisinio saugumo principas, Chartijos 16, 17, 20 ir 21 straipsniai, proporcingumo principas ir SESV 290 straipsnis,
- septintasis pagrindas susijęs su Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1, 4 ir 5 dalių neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes pažeista Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalis, aiškinama atsižvelgiant į SESV 291 straipsnio 2 dalį, ir su Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes pažeista SESV 291 straipsnio 2 dalis, aiškinama atsižvelgiant į SESV 296 straipsnio antrą pastraipą,
- aštuntasis pagrindas susijęs su Direktyvos 2014/59 ir Reglamento Nr. 806/2014 neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes pažeista ESS 1 straipsnio antra pastraipa, SESV 15, 296 ir 298 straipsniai, Chartijos 16, 17, 41, 42 ir 47 straipsniai, pareiga motyvuoti ir teisinio saugumo principas.

20 Pirmiausia reikia išnagrinėti septintąjį pagrindą.

Dėl septintojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 806/2014 ir Įgyvendinimo reglamento 2015/81 neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

- 21 Septintajame pagrinde ieškovė pateikia Reglamento Nr. 806/2014 ir Įgyvendinimo reglamento 2015/81 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Šį pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys: pirmoji grindžiama tuo, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1, 4 ir 5 dalyse nepaisoma Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalyje ir SESV 291 straipsnio 2 dalyje nustatytų įgyvendinimo įgaliojimų ribų, o antroji – tuo, kad Reglamente Nr. 806/2014 nepagrįstai nuspręsta suteikti jo 70 straipsnio 7 dalyje numatytus įgyvendinimo įgaliojimus Tarybai, o ne Europos Komisijai, todėl pažeista SESV 291 straipsnio 2 dalis.
- 22 Iš pradžių reikia išnagrinėti septintojo pagrindo antrą dalį.

Dėl septintojo pagrindo antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

- 23 Ieškovė iš esmės teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalimi, kiek ja Tarybai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai, pažeidžiama SESV 291 straipsnio 2 dalis, aiškinama atsižvelgiant į SESV 296 straipsnio antrą pastraipą, nes šiame reglamente nenurodyta priežasčių, dėl kurių toks suteikimas yra „tinkamai pagrįstas konkretus atvejis“, kaip jis suprantamas pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį.
- 24 BPV, Parlamentas ir Taryba teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 114 konstatuojamojoje dalyje pakankamai pagrįstas šio sprendimo 23 punkte nurodytas įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas Tarybai.

- 25 Taikydamas 2023 m. gruodžio 18 d. proceso organizavimo priemonę ir per posėdį Bendrasis Teismas paprašė BPV, Parlamento ir Tarybos patikslinti savo pastabas dėl šio sprendimo 23 punkte nurodyto įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Tarybai pakankamo pagrindimo Reglamente Nr. 806/2014. Atsakydami į šią proceso organizavimo priemonę ir per teismo posėdį pateiktus klausimus BPV, Parlamentas ir Taryba pakartojo savo argumentą, kad šio reglamento 114 konstatuojamojoje dalyje pateiktas pagrindimas yra pakankamas.
- 26 Pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, kai teisiškai privalomi Europos Sąjungos aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis, tie aktai suteikia įgyvendinimo įgaliojimus Komisijai arba „tinkamai pagrįstais konkrečiais atvejais“, numatytais ESS 24 ir 26 straipsniuose, – Tarybai.
- 27 Konkrečiai dėl reikalavimo pagrįsti tokių įgaliojimų suteikimą Tarybai pažymėtina, kad, kaip matyti iš jurisprudencijos, SESV 291 straipsnio 2 dalyje reikalaujama išsamiai nurodyti priežastis, dėl kurių šiai institucijai pavedama priimti priemones, įgyvendinančias teisiškai privalomą Sąjungos aktą (žr. 2023 m. vasario 28 d. Sprendimo *Fenix International*, C-695/20, EU:C:2023:127, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 28 Šiuo klausimu įgyvendintino pagrindinio akto rengėjas, atsižvelgdamas į pagrindinio akto pobūdį ir turinį, privalo tinkamai pagrįsti taisyklės, pagal kurią įgyvendinimo įgaliojimais paprastai naudojasi Komisija, išimtį (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalimi Tarybai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai, kaip tai suprantama pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, kuriais naudodamasi ji pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį Komisijos priimtus deleguotuosius aktus gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šio reglamento 70 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo sąlygos, visų pirma dėl atskirų įnašų apskaičiavimo metodikos taikymo ir tuose deleguotuosiuose aktuose nurodytų rizikos veiksnių priskyrimo įstaigoms praktinės tvarkos (toliau – atitinkami įgyvendinimo įgaliojimai).
- 30 Dėl dviejų SESV 291 straipsnio 2 dalyje numatytų atvejų, leidžiančių suteikti įgyvendinimo įgaliojimus Tarybai, konstatuotina, kad atitinkami įgyvendinimo įgaliojimai nesusiję su ESS 24 ir 26 straipsniuose numatytais atvejais. Todėl Sąjungos teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 806/2014 pobūdį ir turinį, turėjo išsamiai pagrįsti, kad šių įgaliojimų suteikimas Tarybai yra tinkamai pagrįstas konkretus atvejis, kaip jis suprantamas pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį.
- 31 Šiuo klausimu BPV, Parlamentas ir Taryba teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 114 konstatuojamojoje dalyje pateiktas atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Tarybai pagrindimas; šioje dalyje nurodyta:

„Taryba, vadovaudamasi pagal Direktyvą 2014/59 <...> priimtais deleguotaisiais aktais, turėtų priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose būtų patikslinta nustatyta atskirų įnašų į [BPF] apskaičiavimo metodika ir techninės [techninė] fiksuoto įnašo ir pagal rizikos pobūdį pakoreguoto įnašo apskaičiavimo tvarka. Taikant tą metodiką turėtų būti užtikrinta, kad į fiksuotus ir pagal rizikos pobūdį pakoreguotus elementus, naudojamus atskirų įnašų apskaičiavimo formulėje, būtų atsižvelgiama tokiu būdu, kuris atitiktų pertvarkymo principus ir deleguotuosius aktus, priimtus pagal Direktyvos 2014/59 <...> 103 straipsnio 7 dalį. Taikant šią metodiką turėtų būti atsižvelgiama į proporcingumo principą neiškraipant valstybių narių bankų sektoriaus struktūrą.“

- 32 Pirmiausia pažymėtina, kad šioje konstatuojamojoje dalyje nėra jokio pagrindimo, kodėl Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė suteikti Tarybai atitinkamus įgyvendinimo įgaliojimus. Iš tiesų joje minimas tik priimtinių įgyvendinimo aktų tikslas ir turinys, taip pat sprendimas suteikti Tarybai įgaliojimus juos priimti, tačiau nenurodyta, kodėl įgyvendinimo įgaliojimai šiuo tikslu buvo suteikti Tarybai, o ne Komisijai.
- 33 Tokios priežastys neišplaukia, be kita ko, iš šios konstatuojamosios dalies antrame sakinyje nurodytos būtinybės užtikrinti Reglamento Nr. 806/2014 įgyvendinimo aktų atitiktį pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį priimtiems deleguotiesiems aktams. Vien būtinybė užtikrinti tokią atitiktį nepaaiškina priežasčių, dėl kurių ją turi užtikrinti Taryba, o ne Komisija. Juo labiau kad tokia būtinybė neatsiejama nuo naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais, neatsižvelgiant į jų turėtoją, ir kad šiuos deleguotuosius aktus priima Komisija, o ne Taryba.
- 34 Be to, Reglamente Nr. 806/2014 nėra kitų motyvų, leidžiančių nustatyti konkrečias priežastis, dėl kurių Tarybai buvo suteikti atitinkami įgyvendinimo įgaliojimai. Beje, BPV, Parlamentas ir Taryba savo procesiniuose dokumentuose ar per teismo posėdį nesirėmė tokiais motyvais, o apsiribojo nuoroda į šio reglamento 114 konstatuojamąją dalį.
- 35 Visų pirma, kaip pažymi pati Taryba, Reglamento Nr. 806/2014 24 konstatuojamojoje dalyje tokių motyvų nėra, nes ja siekiama pagrįsti šio reglamento 18 straipsnio 7 dalyje numatytų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimą Tarybai, kiek tai susiję su pertvarkymo procedūra, o ne šioje byloje nagrinėjamą įgyvendinimo įgaliojimų suteikimą Tarybai pagal minėto reglamento 70 straipsnio 7 dalį.
- 36 Iš tikrųjų tai, kad nėra pagrindimo, kodėl nuspręsta atitinkamus įgyvendinimo įgaliojimus suteikti Tarybai, parodo Reglamento Nr. 806/2014 24 konstatuojamoji dalis, kurioje numatyta, kad, „[a]tsižvelgiant į didelį pertvarkymo sprendimų poveikį valstybių narių finansiniam stabilumui ir pačiai Sąjungai, taip pat valstybių narių fiskaliniam suverenumui, svarbu, kad Tarybai būtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti tam tikrus su pertvarkymu susijusius sprendimus“. Vis dėlto šio reglamento 114 konstatuojamojoje dalyje, kuria remiasi BPV, Parlamentas ir Taryba, tokio pobūdžio atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Tarybai pagrindimo nėra.
- 37 Be to, nors tam tikrais atvejais atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimą Tarybai įmanoma pagrįsti remiantis aplinkybėmis, kuriomis jie suteikti (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 60–65 punktus), viena vertus, pažymėtina, kad BPV, Parlamentas ir Taryba savo procesiniuose dokumentuose ar per teismo posėdį nesirėmė jokiais konkrečiomis aplinkybėmis, kurioms esant priimtas Reglamentas Nr. 806/2014 ir kuriomis remiantis būtų galima nustatyti priežastis, pagrindžiančias atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimą Tarybai, o ne Komisijai.
- 38 Kita vertus, priešingai nei byloje, kurioje priimtas 2014 m. liepos 16 d. Sprendimas *National Iranian Oil Company / Taryba* (T-578/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:678), kuriuo remiasi Taryba, Reglamente Nr. 806/2014 ar kitame Sąjungos teisėkūros procedūra priimtame akte nėra jokių motyvų, iš kurių būtų matyti, kad atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas Tarybai būtų pagrįstas specifiniu šios institucijos vaidmeniu *ex ante* įnašų apskaičiavimo srityje (2014 m. liepos 16 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, T-578/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:678, 77–82 punktai; jį apeliacine tvarka patvirtinančio 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 60–65 punktai).

- 39 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse nurodytais motyvais, susijusiais su laipsnišku įnašų į BPF sujungimu, kaip numatyta 2014 m. gegužės 21 d. Briuselyje pasirašytame tarpvyriausybiniame susitarime dėl įnašų į BPF pervedimo ir sujungimo (toliau – 2014 m. gegužės 21 d. susitarimas), negalima remtis siekiant pagrįsti atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimą Tarybai. Iš tiesų, kadangi pareiga pagrįsti sprendimą suteikti įgyvendinimo įgaliojimus Tarybai tenka įgyvendintino pagrindinio akto rengėjui, t. y. nagrinėjamu atveju – Parlamentui ir Tarybai pagal įprastą teisėkūros procedūrą, vėliau priimdama įgyvendinimo aktą Taryba neprivalo *ex post* pagrįsti jai suteikiamų tokių įgaliojimų.
- 40 Taip pat, net jeigu, siekiant pagrįsti minėtų įgaliojimų suteikimą Tarybai, būtų galima atsižvelgti į 2014 m. gegužės 21 d. susitarimą, į kurį daroma nuoroda Reglamento Nr. 806/2014 1, 67 ir 77 straipsniuose, pakanka pažymėti, kad šis susitarimas nesusijęs su pačių *ex ante* įnašų apskaičiavimu ir kad jame nėra nuostatų, iš kurių būtų galima matyti specifinį Tarybos vaidmenį konkrečioje šių įnašų apskaičiavimo srityje. Beje, nei BPV, nei Parlamentas ir Taryba savo procesiniuose dokumentuose ar per teismo posėdį nenurodė minėto susitarimo kaip aplinkybės, leidžiančios nustatyti tokį specifinį vaidmenį.
- 41 Galiausiai Taryba negali teigti, kaip ji darė per teismo posėdį, kad Sąjungos teisės aktų leidėjo sprendimas suteikti jai atitinkamus įgyvendinimo įgaliojimus buvo motyvuotas „politinėmis priežastimis“. Pirma, toks pagrindimas nekyla nei iš Reglamento Nr. 806/2014 114 konstatuojamosios dalies, nei iš kitos šio reglamento konstatuojamosios dalies ar nuostatos. Antra, dėl savo bendro pobūdžio šis paaiškinimas neatitinka reikalavimų, kylančių iš šio sprendimo 27 ir 28 punktuose nurodytos jurisprudencijos, nes jis nėra nei išsamus, nei susijęs su Reglamento Nr. 806/2014 pobūdžiu ar turiniu.
- 42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Reglamente Nr. 806/2014 nėra jokio atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Tarybai pagrindimo.
- 43 Taigi reikia patenkinti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ir pripažinti Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalį netaikytina nagrinėjamu atveju pagal SESV 277 straipsnį. Vadinas, Įgyvendinimo reglamentas 2015/81, kurį Taryba priėmė remdamasi šia nuostata ir kurio įgyvendinimo priemonė yra ginčijamas sprendimas, nagrinėjamu atveju taip pat netaikytinas.
- 44 Vis dėlto, siekiant užtikrinti gerą teisingumo vykdymą, reikia išnagrinėti ir septintojo pagrindo pirmą dalį, kiek ji susijusi su Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, taip pat antrąjį pagrindą, susijusį su metinio tikslinio lygio nustatymu.
- Dėl septintojo pagrindo pirmos dalies, kiek ji susijusi su Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu*
- 45 Ieškovė teigia, kad įgyvendinimo aktas, priimtas pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, gali tik patikslinti Sąjungos teisės aktų leidėjo apibrėžtą teisinį pagrindą ir negali iš dalies pakeisti ar papildyti net ir neesminių atitinkamo pagal teisėkūros procedūrą priimto akto nuostatų. Tačiau Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje ne tik patikslinamas Reglamento Nr. 806/2014 turinys, bet ir šis reglamentas papildomas, nes keičiama jame nustatyta *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodika.

- 46 BPV ir Taryba nesutinka su ieškovės argumentais. Jų teigimu, be kita ko, iš Įgyvendinimo reglamento 2015/81 14 ir 15 konstatuojamųjų dalių matyti, kad šio įgyvendinimo reglamento 8 straipsnio 1 dalyje tik patikslinamas Reglamente Nr. 806/2014 apibrėžtas pagrindas, tačiau šis reglamentas iš dalies nepakeičiamas ir nepapildomas. Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi siekiama užtikrinti vienodą Direktyvos 2014/59 103 straipsnio ir Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies nuostatų taikymą, kad būtų išvengta valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų. BPV ir Taryba teigia, kad šių iškraipymų atsirastų dėl didelio skirtumo tarp *ex ante* įnašų sumos, nustatytos pagal Reglamente Nr. 806/2014 įtvirtintą metodiką, ir šių įnašų sumos, kurią įstaigos turėtų sumokėti pagal Direktyvą 2014/59 perkeliančius nacionalinės teisės aktus. BPV nuomone, tokių iškraipymų taip pat gali atsirasti tuo atveju, kai yra skirtumų tarp *ex ante* įnašų, nustatytų pagal Reglamentą Nr. 806/2014, ir pertvarkymo finansavimo, kurį pradiniu laikotarpiu gali gauti atitinkamos įstaigos pagal laipsniško įnašų į BPF sujungimo taisykles, kaip matyti iš Įgyvendinimo reglamento 2015/81 13 ir 14 konstatuojamųjų dalių.
- 47 Šiuo klausimu primintina, kad Įgyvendinimo reglamentas 2015/81 grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalimi, pagal kurią Tarybai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos jo 70 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo sąlygos, ir kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalis priimta taikant SESV 291 straipsnio 2 dalį (žr. šio sprendimo 29 punktą).
- 48 Tokiomis aplinkybėmis Tarybai suteikti įgyvendinimo įgaliojimai apibrėžti ir SESV 291 straipsnio 2 dalyje, ir Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalyje (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2023 m. kovo 22 d. Sprendimo *Tazzetti / Komisija*, T-825/19 ir T-826/19, EU:T:2023:148, 155 punktą).
- 49 Dėl SESV 291 straipsnio 2 dalyje nustatytų įgyvendinimo įgaliojimų ribų pažymėtina, kad iš jurisprudencijos matyti, jog šie įgaliojimai iš esmės apima įgaliojimus priimti priemones, kurios yra būtinos ar naudingos siekiant vienodai įgyvendinti teisėkūros procedūra priimto akto, kurio pagrindu jos buvo priimtos, nuostatas ir kuriose, laikantis šiuo aktu siekiamų bendrųjų pagrindinių tikslų, tik sukonkretinamas jo turinys, iš dalies nepakeičiant ar nepapildant esminių arba neesminių jo nuostatų (2023 m. vasario 28 d. Sprendimo *Fenix International*, C-695/20, EU:C:2023:127, 49 punktas).
- 50 Konkrečiai kalbant, įgyvendinimo priemonė tik sukonkretina atitinkamo teisėkūros procedūra priimto akto nuostatas, kai ja tik bendrai arba tam tikrais atvejais konkrečiai siekiama patikslinti šių nuostatų taikymo sritį arba nustatyti jų taikymo tvarką, tačiau su sąlyga, kad šia priemone nesukuriamas prieštaravimo minėtų nuostatų tikslams ir visiškai nekeičiamas šio akto norminis turinys ar jo taikymo sritis (2023 m. vasario 28 d. Sprendimo *Fenix International*, C-695/20, EU:C:2023:127, 50 punktas).
- 51 Taigi siekiant nustatyti, ar priimdama įgyvendinimo priemonę Komisija ar Taryba laikėsi joms pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį teisėkūros procedūra priimtu aktu suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų ribų, reikia patikrinti, ar tokia priemonė, pirma, atitinka bendruosius pagrindinius šio teisėkūros procedūra priimto akto tikslus, visų pirma šio akto nuostatos, dėl kurios priimta minėta įgyvendinimo priemonė, tikslus, antra, yra būtina ar naudinga vienodam šios nuostatos įgyvendinimui palengvinti ir, trečia, niekaip jos nepapildo ar iš dalies nepakeičia (2023 m. vasario 28 d. Sprendimo *Fenix International*, C-695/20, EU:C:2023:127, 51 punktas).

- 52 Nagrinėjama atveju ieškovė neteigia, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamos šio sprendimo 51 punkte nurodytos pirmoji ir antroji sąlygos. Vis dėlto ji pažymi, kad ši nuostata neatitinka jame nurodytos trečiosios sąlygos, nes minėta nuostata ne tik patikslina Reglamento Nr. 806/2014 turinį, bet ir jį papildo. Taigi reikia išnagrinėti, ar Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalis atitinka šią trečiąją sąlygą.
- 53 Dėl šio nagrinėjimo apimties konstatuotina, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies nuostatomis nesiekama apibrėžti Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 3 dalies, susijusios su neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais, įgyvendinimo sąlygų, todėl nagrinėjant šį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą reikia apsiriboti klausimu, ar priimdama Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalį Taryba peržengė įgyvendinimo įgaliojimų, jai suteiktų siekiant įgyvendinti Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 ir 2 dalis, ribas.
- 54 Taigi reikia išnagrinėti, ar Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje tik patikslinamas Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 ir 2 dalių turinys, ar jį papildo šią nuostatą, kaip teigia ieškovė.
- 55 Pirma, pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalį kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašas apskaičiuojamas proporcingai jos grynųjų įsipareigojimų sumos ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, bendros grynųjų įsipareigojimų sumos santykiui.
- 56 Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a ir b punktuose nurodyta, kad kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašo apskaičiavimas grindžiamas dviem sudedamosiomis dalimis, t. y. pirma, baziniu metiniu įnašu, apskaičiuojamu proporcingai įstaigos grynųjų įsipareigojimų sumos ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, visų grynųjų įsipareigojimų sumos santykiui, ir, antra, pagal rizikos pobūdį pakoreguotu įnašu, kuris grindžiamas Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje nustatytais kriterijais, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir nesukuriant valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų.
- 57 Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnyje numatyta:
- „Kiekvienam įnašų mokėjimo laikotarpiui [BPV] <...> apskaičiuoja kiekvienos įstaigos mokėtiną metinį įnašą, remdamasi [BPF] metiniu tiksliniu lygiu. Metinis tikslinis lygis nustatomas atsižvelgiant į Reglamento <...> Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje ir 70 straipsnyje nurodytą [BPF] tikslinį lygį ir taikant Deleguotajame reglamente <...> 2015/63 nustatytą metodiką.“
- 58 Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio „Specifinės korekcijos pradinio laikotarpio“ 1 dalyje nustatyta, kad, nukrypstant nuo šio reglamento 4 straipsnio, per pradinį laikotarpį įstaigų *ex ante* įnašai apskaičiuojami pagal „pakoreguotą metodiką“. Minėtoje nuostatoje nustatyta, kad septynerius iš aštuonerių pradinio laikotarpio metų dalis *ex ante* įnašų apskaičiuojama remiantis nacionaline baze, t. y. pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnį ir Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnį, o dalis šių įnašų – remiantis sąjungos baze, t. y. pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 ir 70 straipsnius ir Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnį.
- 59 Taigi Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje iš esmės numatyta, kad kiekvienais metais vis mažesnė *ex ante* įnašų dalis apskaičiuojama remiantis nacionaline baze, o vis didesnė šių įnašų dalis – remiantis sąjungos baze.

- 60 Būtent dėl šioje byloje nagrinėjamo 2022 m. įnašų laikotarpio pažymėtina, jog Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies g punkte konkrečiai nustatyta, kad „[n]ukrypstant nuo [Įgyvendinimo reglamento 2015/81] 4 straipsnio“, įstaigos sumoka „6,67 % savo metinių įnašų, apskaičiuotų pagal Direktyvos 2014/59 <...> 103 straipsnį ir Deleguotojo reglamento <...> 2015/63 4 straipsnį, ir 93,33 % savo metinių įnašų, apskaičiuotų pagal Reglamento <...> Nr. 806/2014 69 ir 70 straipsnius ir [Įgyvendinimo reglamento 2015/81] 4 straipsnį“.
- 61 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, viena vertus, iš pačios Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies antros pastraipos a punkto formuluotės matyti, kad šioje nuostatoje įtvirtinta atitinkamų įstaigų bazinio metinio įnašo apskaičiavimo metodika grindžiama tuo, kad kiekvienos įstaigos grynųjų įsipareigojimų suma turi būti proporcinga visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą „visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose“, bendrai grynųjų įsipareigojimų sumai. Taigi pagal šias Reglamento Nr. 806/2014 nuostatas apskaičiuojant kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą atsižvelgiama į visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, duomenis, bent jau kiek tai susiję su pirmąja šio įnašo sudedamąja dalimi, t. y. baziniu metiniu įnašu.
- 62 Kita vertus, pagal tas pačias nuostatas visa Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje nustatyta apskaičiavimo metodika, be kita ko, duomenų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant šią metodiką, bazės nustatymo taisyklė, taikoma kiekvieniems pradinio laikotarpio, įskaitant 2022 m. įnašų laikotarpį, metams.
- 63 Pats Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje nustatytos „pakoreguotos metodikos“ tikslas yra numatyti, kad dalis *ex ante* įnašų beveik per visą pradinį laikotarpį apskaičiuojama remiantis kita duomenų baze, nei numatytoji Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antros pastraipos a punkte.
- 64 Taigi pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalį, siejamą su Direktyvos 2014/59 103 straipsniu, apskaičiuojant dalį *ex ante* įnašų už šį laikotarpį atsižvelgiama tik į įstaigų, turinčių veiklos leidimą atitinkamos dalyvaujančios valstybės narės teritorijoje, pateiktus duomenis, o į įstaigų, turinčių veiklos leidimą kitų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, pateiktus duomenis – ne, nors pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antros pastraipos a punkte nustatytą apskaičiavimo metodiką apskaičiuojant bazinį metinį įnašą atsižvelgiama konkrečiai ir į duomenis, susijusius su įstaigomis, gavusiomis veiklos leidimą kitų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose.
- 65 Vadinas, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi iš dalies pakeičiama Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje numatyta *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodika, visų pirma jos pirmoji sudedamoji dalis, skirta baziniam metiniam įnašui apskaičiuoti, pakeičiant duomenų bazę, į kurią reikia atsižvelgti taikant šią metodiką, taigi ir patį jos pagrindą.
- 66 Dėl to, kaip, beje, per teismo posėdį pripažino Taryba, tokių įstaigų, kaip ieškovė, *ex ante* įnašų sumos, apskaičiuotos pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą „pakoreguotą metodiką“, neišvengiamai skiriasi nuo tų, kurios būtų apskaičiuotos taikant Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje nustatytą metodiką.

- 67 Tai, kad šio sprendimo 65 punkte nurodytas pakeitimas yra esminis, patvirtina ir aplinkybė, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi nukrypstama nuo Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje numatytos metodikos, kiek tai susiję su septyneriais iš aštuonerių pradinio laikotarpio metų, todėl beveik visą šį laikotarpį minėta metodika yra visiškai neveiksminga.
- 68 Antra, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalies, Taryba, žinoma, yra įgaliota įgyvendinti šio reglamento 70 straipsnio 2 dalį, kurios antros pastraipos b punkte nustatyta, kad pagal rizikos pobūdį pakoreguotas įnašas turi būti grindžiamas Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje nustatytais kriterijais, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir nesukuriant valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų.
- 69 Vis dėlto Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies tikslas išvengti valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų, kaip antai apibendrintų šio sprendimo 46 punkte, susijęs su klausimu, ar nagrinėjamas įgyvendinimo aktas atitinka bendruosius pagrindinius teisėkūros procedūra priimto akto tikslus ir ar jis yra būtinas arba naudingas vienodam šio akto įgyvendinimui palengvinti. Taigi šis klausimas susijęs su šio sprendimo 51 punkte primintomis pirmąja ir antrąja sąlygomis, taikomomis siekiant nustatyti, ar priimdama įgyvendinimo priemonę Taryba laikėsi jai pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį teisėkūros procedūra priimtu aktu suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų ribų. Kaip priminta šio sprendimo 52 punkte, ieškovė neteigia, jog šios sąlygos Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamos dėl to, kad siekiama išvengti valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų, bet nurodo, kad ja papildomas teisėkūros procedūra priimto akto norminis turinys ir taip pažeidžiama šio sprendimo 51 punkte priminta trečioji sąlyga.
- 70 Dėl šio sprendimo 51 punkte nurodytos trečiosios sąlygos pažymėtina, kad iš šio sprendimo 49 ir 50 punktuose nurodytų argumentų matyti, kad, kai atitinkama institucija priima įgyvendinimo priemones pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, ji turi apsiriboti pagrindinio akto patikslinimu ir nekeisti jo norminio turinio. Taigi, darant prielaidą, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi Taryba siekė išvengti valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų, ji turėjo laikytis jai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų ribų, apsiribodama Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje numatytos *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodikos patikslinimu ir susilaikydama nuo šios nuostatos norminio turinio keitimo, kiek tai susiję su šia metodika.
- 71 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 55–67 punktų, Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta „pakoreguota metodika“ iš dalies keičiama Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje numatyta *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodika. Šiomis aplinkybėmis tokios pakoreguotos metodikos nustatymo negalima pateisinti teisėtu tikslu išvengti valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų.
- 72 Vadinas, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte išreikštas Sąjungos teisės aktų leidėjo tikslas išvengti valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų negali būti suprantamas kaip leidžiantis Tarybai įgyvendinimo aktu iš dalies pakeisti patį šių įnašų apskaičiavimo metodikos pagrindą, kylantį, be kita ko, iš šio reglamento 70 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies antros pastraipos a punkto.
- 73 Trečia, kiek BPV ir Taryba konkrečiai remiasi būtinybe užtikrinti vienodą Direktyvos 2014/59 103 straipsnio ir Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies nuostatų taikymą, kad per pradinį laikotarpį būtų galima pereiti nuo Direktyvoje 2014/59 numatyta

metodika grindžiamo apskaičiavimo prie Reglamento Nr. 806/2014 grindžiamos metodikos, primintina, kad *ex ante* įnašų, kuriais papildomas BPF ir kuriuos turi mokėti į Reglamento Nr. 806/2014 taikymo sritį patenkančios įstaigos, kaip antai ieškovė, apskaičiavimas reglamentuojamas šio reglamento 70 straipsnyje, o ne Direktyvos 2014/59 103 straipsnyje, susijusiame su *ex ante* įnašais, papildančiais nacionalines pertvarkymo finansavimo struktūras.

- 74 Beje, per teismo posėdį Taryba pripažino, kad, nepriėmus Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies, įstaigų, kaip antai ieškovės, *ex ante* įnašas už 2022 m. įnašų laikotarpį turėtų būti apskaičiuotas remiantis tik Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies antroje pastraipoje numatyta metodika, taigi, atsižvelgiant į visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, duomenis.
- 75 Tiesa, kaip numatyta Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte, *ex ante* įnašų atsižvelgiant į rizikos pobūdį koregavimas pagal šią nuostatą turi būti „grindžiamas kriterijais, nustatytais [šios direktyvos] 103 straipsnio 7 dalyje“. Be to, remiantis šio reglamento 70 straipsnio 7 dalimi, Taryba „pagal deleguotuosius aktus“, kuriuos Komisija priėmė pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį, priima įgyvendinimo aktus, siekdama patikslinti sąvoką „įnašų koregavimas pagal įstaigų rizikos pobūdį“. Vis dėlto šiose Reglamento Nr. 806/2014 nuostatose daroma nuoroda tik į *ex ante* įnašų koregavimo pagal rizikos pobūdį sąvoką, numatytą Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje. Taigi Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 ir 7 dalyse nėra nuorodos nei į šios direktyvos 103 straipsnio 2 dalį, nei į jos 103 straipsnio 2 dalyje nustatytą pačią šių įnašų apskaičiavimo metodiką, pagal kurią atsižvelgiama tik į įstaigų, gavusių veiklos leidimą atitinkamos valstybės narės teritorijoje, duomenis.
- 76 Tokiomis aplinkybėmis, net jeigu priimdama Įgyvendinimo reglamentą 2015/81 Taryba turėjo atsižvelgti į Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje numatytą įnašų koregavimo pagal rizikos pobūdį sąvoką ir pagal šią nuostatą Komisijos priimtus deleguotuosius aktus, kad patikslintų šią sąvoką, nei iš Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio, nei iš Direktyvos 2014/59 103 straipsnio ar šių deleguotųjų aktų nematyti, kad ji buvo įgaliota nustatyti šiame įgyvendinimo reglamente patikslintą apskaičiavimo metodiką, pagal kurią dalis bazinių metinių įnašų apskaičiuota remiantis nacionaline baze, t. y. Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalyje apibrėžta duomenų baze.
- 77 Ketvirta, konstatuotina, kad jokiaje Reglamento Nr. 806/2014, kaip, beje, ir Direktyvos 2014/59, nuostatoje nenumatyta ir nesuteikiama įgaliojimų Tarybai nustatyti *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodiką, grindžiamą laipsnišku nacionaline baze paremtos apskaičiavimo metodikos panaikinimu ir jos laipsnišku pakeitimu į sąjungos baze paremtą metodiką.
- 78 Nors priimdama Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalį Taryba, žinoma, galėjo siekti teisėto tikslo – išvengti valstybių narių bankų sektoriaus struktūrų iškraipymų ir neatmestina, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje numatyta pakoreguota *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodika tam yra būtina, Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo numatyti galimą laipsnišką nacionaline baze paremtos apskaičiavimo metodikos panaikinimą ir jos laipsnišką pakeitimą į sąjungos baze paremtą metodiką, taip pat prireikus suteikti Tarybai įgaliojimus patikslinti įgyvendinimo akte jos taikymo tvarką. Taigi Taryba vietoj Sąjungos teisės aktų leidėjo negalėjo numatyti tokio perėjimo įgyvendinimo akte, antraip ji peržengtų jai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų ribas.

- 79 Be to, nei pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalį, nei pagal kitą jo nuostatą Tarybai nesuteikiama įgaliojimų priimti įgyvendinimo aktų, kuriais siekiama sumažinti skirtumą tarp *ex ante* įnašų, nustatytų pagal šį reglamentą, ir pertvarkymo finansavimo, kurį pradiniu laikotarpiu gali gauti atitinkamos įstaigos pagal laipsniško įnašų į BPF sujungimo taisykles.
- 80 Tokie įgaliojimai nekyla, be kita ko, iš Reglamento Nr. 806/2014 77 straipsnio, kuriame numatyta BPF naudojimo tvarka.
- 81 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 77 straipsnio pirmą pastraipą „[BPF] naudojimas priklauso nuo susitarimo, pagal kurį dalyvaujančios valstybės narės susitaria pervesti [BPF] įnašus, kuriuos jos surenka nacionaliniu lygmeniu pagal [Reglamentą Nr. 806/2014] ir Direktyvą 2014/59“. Be to, pagal šio reglamento 77 straipsnio antrą pastraipą pradiniu laikotarpiu BPV naudojasi BPF „pagal principus, pagrįstus [BPF] padalijimu į nacionalinius skyrius, atitinkančius kiekvieną dalyvaujančią valstybę narę, ir laipsnišku įvairių nacionaliniu lygmeniu surinktų lėšų, kurios turi būti priskirtos nacionaliniams [BPF] skyriams, sujungimu, kaip nustatyta [tame] susitarime“. 2014 m. gegužės 21 d. susitarimo 5 straipsnyje numatytos taisyklės, pagal kurias BPV įgaliota naudoti BPF skyrius, ir nustatytas jo laipsniško sujungimo tempas.
- 82 Vis dėlto, kadangi pagal Reglamento Nr. 806/2014 77 straipsnį Tarybai nesuteikiama įgaliojimų priimti įgyvendinimo aktų, o Įgyvendinimo reglamentas 2015/81 grindžiamas tik Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalimi, remiantis Reglamento Nr. 806/2014 77 straipsniu taip pat negalima pagrįsti „pakoreguotos metodikos“ nustatymo Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalyje. Tas pats *a fortiori* pasakytina apie 2014 m. gegužės 21 d. susitarimą.
- 83 Penkta, dėl BPV ir Tarybos teiginio, kad Taryba turėjo didelę diskreciją dėl to, kaip reikėtų patikslinti Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 ir 2 dalis, pažymėtina tai, kas nurodyta toliau.
- 84 Iš jurisprudencijos aiškiai matyti, kad naudodamasi įgyvendinimo įgaliojimais, kurių ribos nustatytinos visų pirma pagal bendruosius pagrindinius nagrinėjamo teisėkūros procedūra priimamo akto tikslus, Taryba turi teisę imtis visų tam teisės aktui įgyvendinti būtinų arba naudingų ir jam neprieštaraujančių taikymo priemonių (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 15 d. Sprendimo *Parlamentas / Komisija*, C-65/13, EU:C:2014:2289, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto ši atitinkamos institucijos turima diskrecija susijusi su klausimu, ar įgyvendinimo priemonė yra būtina arba naudinga nagrinėjamam teisėkūros procedūra priimamam aktui įgyvendinti, o ne su draudimu įgyvendinimo priemone papildyti šį aktą, nes šios abi sąlygos yra atskiros (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 15 d. Sprendimo *Parlamentas / Komisija*, C-65/13, EU:C:2014:2289, 44 ir 45 punktus).
- 85 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalimi pakeičiamas Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 ir 2 dalių norminis turinys, kiek tai susiję su duomenų baze, į kurią reikia atsižvelgti taikant *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodiką. Vadinas, priimdama Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalį Taryba viršijo jai pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalį, siejamą su SESV 291 straipsnio 2 dalimi, suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus.

- 86 Kadangi neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo apimtis turi būti ribojama tiek, kiek tai būtina ginčui išspręsti (2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *KF / SATCEN*, T-286/15, EU:T:2018:718, 156 punktas), ir atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas sprendimas susijęs su 2022 m. įnašų laikotarpiu, taigi jis priimtas taikant su šiuo laikotarpiu susijusį Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies g punktą, reikia patenkinti šį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, kiek jis pateiktas dėl šio įgyvendinimo reglamento 8 straipsnio 1 dalies g punkto, ir pripažinti šią nuostatą netaikytina nagrinėjamu atveju pagal SESV 277 straipsnį.
- 87 Šio neteisėtumo pakanka, kad septintojo pagrindo pirma dalis būtų pripažinta pagrįsta, nesant reikalo nagrinėti Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 4 ir 5 dalių teisėtumo.
- 88 Be to, siekiant užtikrinti gerą teisingumo vykdymą, reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą, susijusį su metinio tikslinio lygio nustatymu.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad BPV nustatė metinį tikslinį lygį, pažeisdama Direktyvos 2014/59 102 straipsnį, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 70 straipsnio 2 dalį, taip pat Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnį ir 4 straipsnio 2 dalį

- 89 Ieškovė teigia, kad nustatydamą 14 253 573 821,46 EUR metinį tikslinį lygį, atitinkantį vieną aštuntąją 1,6 % 2021 m. apdraustųjų indėlių, BPV pažeidė Direktyvos 2014/59 102 straipsnį, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 70 straipsnio 2 dalį, taip pat Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnį ir 4 straipsnio 2 dalį.
- 90 Ieškovės teigimu, iš Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies matyti, kad bendra metinių įnašų suma jokių atveju negali viršyti 12,5 % galutinio tikslinio lygio (toliau – 12,5 % viršutinė riba). Taigi, jeigu prognozuojamas galutinis tikslinis lygis būtų 80 mlrd. EUR, kaip yra šiuo atveju, 2022 m. BPV būtų galėjusi surinkti ne daugiau kaip 10 mlrd. EUR.
- 91 BPV kaip pagrindinį argumentą nurodo tai, kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje numatyta taisyklė, susijusi su 12,5 % viršutinės ribos neviršijimu, netaikytina pradinio laikotarpiu. Jos teigimu, šio reglamento 69 straipsnio 2 dalyje numatyta taisyklė, pagal kurią *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau, kol bus pasiektas tikslinis lygis, yra viršesnė už minėto reglamento 70 straipsnio 2 dalyje nustatytą reikalavimą, nes pirmoji taisyklė yra *lex specialis ratione temporis*, palyginti su antruoju reikalavimu, kuris, atvirkščiai, yra tik *lex generalis*.
- 92 BPV kaip papildomą argumentą nurodo tai, kad, kaip ji, be kita ko, teigė per teismo posėdį, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje numatyta taisyklė, susijusi su 12,5 % viršutinės ribos neviršijimu, nėra absoliuti. Jos teigimu, negalima taikyti šios taisyklės kartu su iš šio reglamento 69 straipsnio 1 dalies kylančiu reikalavimu, pagal kurį ji privalo užtikrinti, kad BPF pradinio laikotarpio pabaigoje pasiektų savo galutinį tikslinį lygį, atitinkantį bent 1 % apdraustųjų indėlių. Ši negalėjimą iš esmės lemia galutinio tikslinio lygio dinamiškas pobūdis, nes per pradinį laikotarpį šis lygis gali padidėti. Taigi, jeigu išaugtų apdraustųjų indėlių suma, dėl ko padidėtų galutinis tikslinis lygis, ir BPV pradinio laikotarpio pradžioje būtų nustačiusi per mažą šio tikslinio lygio sumą, dėl pažodinio Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies taikymo BPV negalėtų atlikti bet kokio vėlesnio finansinių išteklių, kurie turi būti surinkti BPF, koregavimo, siekdama ištaisyti šį tikslinio lygio nepakankamumą. Vis dėlto BPV būtų sunku ar net neįmanoma tiksliai numatyti, koks bus galutinis tikslinis lygis, nes per pradinį laikotarpį gali atsirasti nenumatytų atvejų, kurie turės įtakos apdraustųjų indėlių sumos pokyčiams.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir į BPF siekiamą bendrojo intereso tikslą, t. y. prisidėti prie Europos Sąjungos finansinio stabilumo, BPV turėjo teikti pirmenybę tikslui pasiekti galutinį tikslinį lygį pradinio laikotarpio pabaigoje, todėl Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje numatytas reikalavimas turi būti netaikomas arba aiškinamas lanksčiai.

- 93 Be to, šiuo klausimu BPV teigia, kad jeigu Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje numatyta taisyklė, susijusi su 12,5 % viršutinės ribos neviršijimu, būtų griežtai taikoma pradiniu laikotarpiu, ji negalėtų laikytis minėto reglamento 69 straipsnio 2 dalies, pagal kurią reikalaujama, kad, pirma, *ex ante* įnašai būtų laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau ir, antra, būtų atsižvelgiama į veiklos ciklo etapą ir prociklinių įnašų galimą poveikį įstaigų finansinei būklei. Siekiant išspręsti šių abiejų nuostatų kolizijos klausimą, 12,5 % viršutinę ribą reikia visų pirma aiškinti taip, kad ja tik siekiama neįpareigojančiu būdu sukonkretinti reikalavimą, kad *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau.
- 94 Parlamentas ir Taryba mano, kad, priešingai, nei nurodyta BPV pagrindiniuose argumentuose, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas, susijęs su 12,5 % viršutinės ribos neviršijimu, taikytinas pradiniu laikotarpiu. Vis dėlto jie pritaria pateikiant papildomus argumentus nurodytai BPV pozicijai, kad šis reikalavimas nėra absoliutus ir turi būti aiškinamas ir taikomas lanksčiai, atsižvelgiant į pagrindinį tikslą, pagal kurį BPF turi pasiekti galutinį tikslinį lygį pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 95 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog pradinio laikotarpio pabaigoje BPF turimi finansiniai ištekliai turi pasiekti galutinį tikslinį lygį, atitinkantį bent 1 % visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, apdraustųjų indėlių sumos.
- 96 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalį pradiniu laikotarpiu *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau, kol bus pasiektas šio sprendimo 95 punkte nurodytas galutinis tikslinis lygis, tačiau tinkamai atsižvelgiant į veiklos ciklo etapą ir prociklinių įnašų galimą poveikį įstaigų finansinei būklei.
- 97 Be to, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad BPV „kiekvienais metais apskaičiuoja atskirus įnašus, siekiant užtikrinti, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini įnašai neviršytų 12,5 % tikslinio lygio“. Šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje priduriama, kad „[b]et kuriuo atveju visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, atskirų įnašų bendra suma, <...> kasmet neviršija 12,5 % tikslinio lygio“.
- 98 Pirma, dėl Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatyto 12,5 % viršutinės ribos reikalavimo taikymo laiko atžvilgiu primintina, kad Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad jis taikytinas pradiniu laikotarpiu (šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 68, 69 ir 100 punktus).
- 99 Tai visų pirma matyti iš aiškios Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalies formuluotės, kurioje numatyta, kad „per <...> pradinį laikotarpį“ *ex ante* įnašai apskaičiuojami „pagal [šio reglamento] 70 straipsnį“, nes tokia nuoroda nedviprasmiškai rodo, kad visi šiame straipsnyje numatyti reikalavimai, įskaitant jo 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatytą reikalavimą, taikytini pradiniu laikotarpiu.

- 100 Be to, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta, kad BPV turi „kiekvienais metais“ laikytis 12,5 % viršutinės ribos reikalavimo, visiškai neapribojant jo taikymo laiko atžvilgiu po pradinio laikotarpio einančiu laikotarpiu.
- 101 Jokioje kitoje Reglamento Nr. 806/2014 nuostatoje taip pat nenurodyta, kad 12,5 % viršutinės ribos reikalavimas netaikytinas pradiniu laikotarpiu arba kad BPV gali nuo jo nukrypti per šį laikotarpį.
- 102 Galiausiai aiškinimą, kad minėtas reikalavimas taikytinas pradiniu laikotarpiu, patvirtina Reglamento Nr. 806/2014 genezė.
- 103 Iš tiesų iš 2013 m. liepos 10 d. Europos Komisijos pasiūlymo COM(2013) 520 *final*, kuriuo remiantis buvo priimtas Reglamentas Nr. 806/2014, aiškinamojo memorandumo 4.3.2 punkto, taip pat 65 straipsnio 1 dalies matyti, jog pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto Komisija pasiūlė, kad formuojant BPF pradinis laikotarpis truktų dešimt metų.
- 104 Vėlesniuose teisėkūros procedūros etapuose Taryba, kaip matyti iš 2014 m. kovo 27 d. tarpinstitucinio dokumento (8078/1/14 REV 1), dėl kurio buvo diskutuojama teismo posėdyje, pasiūlė, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini *ex ante* įnašai kiekvienais metais neviršytų 10 % galutinio tikslinio lygio. Per teisėkūros procedūrą susitarę sutrumpinti pradinį laikotarpį iki aštuonerių metų Parlamentą ir Tarybą kartu nusprendė iki 12,5 % padidinti Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatytą viršutinę ribą.
- 105 Vadinasi, kaip, beje, šioje byloje patvirtino Taryba, Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė ryšį tarp pradinį laikotarpį sudarančių metų skaičiaus ir Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose nustatytos viršutinės ribos procentinės dalies.
- 106 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatyta 12,5 % viršutinė riba taikytina pradiniu laikotarpiu.
- 107 Tai, beje, pati BPV pripažino ginčijamo sprendimo III priedo 106 punkte, kuriame įvertino įstaigų, dalyvaujančių konsultacijose dėl *ex ante* įnašų į BPF už 2022 m., pastabas, nurodydama, kad, „taikydama koeficientą [vienai aštuntajai] bendros atitinkamų indėlių sumos, ji laikėsi 12,5 % viršutinės ribos“.
- 108 Antra, dėl 12,5 % viršutinės ribos reikalavimo turinio primintina, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipas BPV turi užtikrinti, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini įnašai neviršytų Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje numatyto 12,5 % galutinio tikslinio lygio.
- 109 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip patvirtina Reglamento Nr. 806/2014 *travaux préparatoires*, šio reglamento 69 straipsnio 1 dalis grindžiama dinamišku galutiniu tiksliniu lygiu, t. y. šis lygis turi būti nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje. Iš tiesų 2013 m. liepos 10 d. savo pasiūlymo COM(2013) 520 *final*, kuriuo remiantis buvo priimtas minėtas reglamentas, aiškinamojo memorandumo 4.3.2 punkte Komisija paaikšino, kad galutinis tikslinis lygis išliks dinamiškas ir padidės, jei bankų sektorius augs.

- 110 Be to, būtinybė atsižvelgti į apdraustųjų indėlių sumos pokyčius paaiškinama *ex ante* įnašų rinkimo tikslu, t. y. visų pirma, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 41 konstatuojamosios dalies, laikantis draudimo principais pagrįstos logikos, užtikrinti, kad finansų sektorius skirtų pakankamai finansinių išteklių *BPeM*, kad šis galėtų atlikti savo funkcijas (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 punktą). Remiantis šio reglamento 12 konstatuojamąja dalimi, *BPeM* tikslas, be kita ko, savo ruožtu yra padidinti dalyvaujančių valstybių narių įstaigų stabilumą ir užkirsti kelią galimų krizių plitimui nedalyvaujančiose valstybėse narėse.
- 111 Šiuo klausimu iš pasiūlymo COM(2013) 520 *final* aiškinamojo memorandumo 4.3.2 punkto matyti, kad, jeigu bėgant laikui bankų sektorius auga, turi didėti ir finansiniai ištekliai, skirtini BPF. Taigi šio sektoriaus dydžio įvertis leidžia numatyti finansinių išteklių, kurie turėtų būti skirti BPF, sumą, kad bankų sektoriui poveikį darančios krizės atveju BPF galėtų būti panaudotas pertvarkymo priemonėms finansuoti ir taip užtikrintas veiksmingas jų taikymas pagal Reglamento Nr. 806/2014 76 straipsnio 1 dalį, siejamą su šio reglamento 101 konstatuojamąja dalimi.
- 112 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį Sąjungos teisės aktų leidėjas pasirinko metodą, pagal kurį apdraustųjų indėlių suma siekiama įvertinti bankų sektoriaus dydį ir taip apskaičiuoti finansinius išteklius, kurie turi būti skirti BPF. Atsižvelgiant į tai, galimas apdraustųjų indėlių sumos padidėjimas nuo pradinio laikotarpio pradžios iki pabaigos atspindi bankų sektoriaus augimą, o tai reiškia, kad šio laikotarpio pabaigoje padaugėjo BPF reikalingų finansinių išteklių.
- 113 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad galutinio tikslinio lygio suma, kuriai taikoma 12,5 % viršutinė riba, turi būti nustatyta atsižvelgiant į pradinio laikotarpio pabaigoje esančią apdraustųjų indėlių sumą, nes ši suma gali būti tiksliai žinoma tik šio laikotarpio pabaigoje.
- 114 Šiomis aplinkybėmis, kadangi pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 ir 70 straipsnius *ex ante* įnašai apskaičiuojami kiekvienais metais, remiantis galutinio tikslinio lygio, kuris turi būti pasiektas pradinio laikotarpio pabaigoje, o vėliau – metinio tikslinio lygio, kuris turi būti paskirstytas įstaigoms, nustatymu (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 punktą), BPV dėl kiekvieno įnašų laikotarpio turi kuo tiksliau įvertinti galutinį tikslinį lygį, atsižvelgdama į šio vertinimo momentu turimus duomenis (toliau – prognozuojamas galutinis tikslinis lygis).
- 115 Iš to matyti, kad taikant 12,5 % viršutinę ribą lemiamą reikšmę turi prognozuojamas galutinis tikslinis lygis.
- 116 Vadinasi, apskaičiuodama *ex ante* įnašus per konkretų įnašų laikotarpį BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipus turi užtikrinti, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtinų *ex ante* įnašų suma neviršytų 12,5 % prognozuojamo galutinio tikslinio lygio.
- 117 Šios išvados nepaneigia BPV, Parlamento ir Tarybos argumentai, kad 12,5 % viršutinės ribos reikalavimas turi būti arba netaikomas, arba aiškinamas „lanksčiai“. Šiuo klausimu BPV iš esmės teigė, kad neįmanoma laikytis minėtos viršutinės ribos ir kartu vykdyti iš Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 ir 2 dalių kylančių reikalavimų, pagal kuriuos, pirma, ji turi užtikrinti, kad BPF galutinis tikslinis lygis siektų bent 1 % apdraustųjų indėlių pradinio laikotarpio pabaigoje, ir, antra, *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau, kol bus pasiektas galutinis tikslinis lygis, tačiau tinkamai atsižvelgiant į veiklos ciklo etapą ir prociklinių įnašų galimą poveikį įstaigų finansinei būklei. Iš to BPV, palaikoma Parlamento ir Tarybos, be kita

ko, padarė išvadą, kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipą turėtų būti aiškinamos atsižvelgiant į šio reglamento 69 straipsnio 2 dalį, pagal kurią *ex ante* įnašai turi būti „kuo tolygiau“ paskirstomi „per visą laikotarpį“, o tai, jų nuomone, leistų 12,5 % viršutinės ribos reikalavimą aiškinti lanksčiai.

- 118 Šiuo klausimu konstatuotina, kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmos ir ketvirtos pastraipų prasmė aiškiai matyti iš pačios šios nuostatos formuluotės.
- 119 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu pagal jos kontekstą ir tikslą neturi būti panaikintas aiškios ir tikslios šios nuostatos formuluotės veiksmingumas, antraip būtų aiškinama *contra legem*, o tai nesuderinama su teisinio saugumo principo reikalavimais. Vadinasi, kadangi Sąjungos teisės nuostatos prasmė aiškiai matyti iš pačios jos formuluotės, Sąjungos teismas negali nukrypti nuo šio aiškinimo (šiuo klausimu žr. 2023 m. liepos 13 d. Sprendimo *Mensing*, C-180/22, EU:C:2023:565, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *Lucaccioni / Komisija*, T-316/19, EU:T:2021:367, 118 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 120 Tai juo labiau pasakytina apie Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipą, nes ši nuostata suformuluota imperatyviai, kaip matyti iš formuluočių „neviršytų 12,5 % tikslinio lygio“ (pirmą pastraipą) ir „[b]et kuriuo atveju <...> įnašų bendra suma <...> kasmet neviršija 12,5 % tikslinio lygio“ (ketvirtą pastraipą). Be to, minėtoje nuostatoje nustatyta būtent 12,5 % viršutinė riba, ją pakartojant du kartus ir be jokių išimčių, todėl už *ex ante* įnašų apskaičiavimą atsakinga institucija negali jos keisti ar koreguoti.
- 121 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipą gali būti aiškinamos, atsižvelgiant į to reglamento 69 straipsnio 1 dalyje numatytą reikalavimą, taip, kad 12,5 % viršutinė riba gali būti netaikoma arba yra tik orientacinė, todėl siekdama galutinio tikslinio lygio BPV galėjo nuo jos nukrypti.
- 122 Be to, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalis, kurioje, be kita ko, numatyta, kad *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau, kol bus pasiektas galutinis tikslinis lygis, neleidžia šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatytos 12,5 % viršutinės ribos aiškinti taip, kad ji yra neprivaloma arba tik orientacinė. Iš tiesų, pirmą, svarbu pabrėžti ne tik tai, kad toks aiškinimas prieštarautų aiškiai ir tiksliai minėto reglamento 70 straipsnio 2 dalies pirmos ir ketvirtos pastraipų formuluotei, bet ir tai, kad to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalyje aiškiai nustatydamas, jog *ex ante* įnašai turi būti „apskaičiuojami pagal 70 straipsnį“, Sąjungos teisės aktų leidėjas pats numatė vienu metu taikyti tiek 12,5 % viršutinę ribą, tiek reikalavimą minėtus *ex ante* įnašus paskirstyti laiko atžvilgiu kuo vienodžiau. Antra, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalimi siekiama įstaigoms tenkančią finansinę naštą paskirstyti laiko atžvilgiu kuo vienodžiau, kad būtų išvengta didelių jos pokyčių kiekvienais metais ir taip atsižvelgta į veiklos ciklo etapą ir prociklinių įnašų galimą poveikį šių įstaigų finansinei būklei. Kita vertus, šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipomis siekiama kiekvienais metais atskirai nustatyti visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtinų įnašų sumos viršutinę ribą. Vadinasi, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalimi ir 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipomis siekiama skirtingų, nors ir vienas kitą papildančių, tikslų. Taigi argumentas, kad pagal šio reglamento 69 straipsnio 2 dalį reikia „lanksčiai“ aiškinti minėto reglamento 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatytą 12,5 % viršutinės ribos reikalavimą, turi būti atmestas.

- 123 Ši išvada darytina juo labiau dėl to, kad, priešingai, nei teigia BPV, nėra neįmanoma suderinti šio sprendimo 117 punkte primintų reikalavimų.
- 124 Žinoma, atsižvelgiant į pradinio laikotarpio trukmę ir riziką, kad per jį gali įvykti nenumatytų įvykių, galutinio tikslinio lygio vertinimas grindžiamas apdraustųjų indėlių sumos pokyčių perspektyvine analize, kuriai būdingas su šiuo vertinimu susijęs neapibrėžtumas.
- 125 Vis dėlto atlikdama jai patikėtas užduotis BPV turi atsižvelgti į tokį neapibrėžtumą. Šiuo klausimu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 7 straipsnio 1 dalį ji atsako už veiksmingą ir nuoseklų *BPeM* veikimą. Todėl BPV turi užtikrinti, kad galutinis tikslinis lygis būtų pasiektas pradinio laikotarpio pabaigoje, laikantis 12,5 % viršutinės ribos. Jos atliekamo galutinio tikslinio lygio vertinimo perspektyvinis pobūdis reiškia, kad ji turi pakankamai atsargiai įvertinti apdraustųjų indėlių sumos pokyčius per visą pradinį laikotarpį, kad turėtų pakankamai lėšų, siekdama suderinti 12,5 % viršutinės ribos laikymąsi su šio sprendimo 117 punkte primintais reikalavimais.
- 126 Taip yra juo labiau dėl to, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį galutinis tikslinis lygis pradinio laikotarpio pabaigoje turi pasiekti „bent“ 1 % apdraustųjų indėlių. Taigi šia nuostata BPV neįpareigojama užtikrinti, kad šis tikslinis lygis atitiktų būtent 1 % apdraustųjų indėlių sumos, bet jai leidžiama, remiantis konservatyviomis projekcijomis, įvertinti apdraustųjų indėlių sumos pokyčius taip, kad minėtas tikslinis lygis būtų pasiektas laikantis 12,5 % viršutinės ribos.
- 127 Be to, pažymėtina, kad rengdama Deleguotąjį reglamentą 2017/747 Komisija taip pat numatė vienu metu taikyti 12,5 % viršutinę ribą ir Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus, apie kuriuos priminta šio sprendimo 117 punkte. Iš tiesų Deleguotojo reglamento 2017/747, kurio tikslas, kaip nurodyta jo 1 straipsnio 1 punkte, yra, be kita ko, patikslinti įnašų į BPF paskirstymo per visą laikotarpį pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalį kriterijus, 3 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad bet kuriuo konkrečiu įnašų mokėjimo laikotarpiu metinių įnašų lygis gali būti santykinai žemesnis už metinių įnašų, „apskaičiuojamų pagal Reglamento <...> Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį“, vidurkį tik tada, kai BPV patvirtina, kad, remiantis konservatyviomis projekcijomis, galutinis tikslinis lygis gali būti pasiektas pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 128 Taigi, trečia, reikia išnagrinėti, ar ginčijamame sprendime BPV laikėsi Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatyto 12,5 % viršutinės ribos reikalavimo.
- 129 Šiuo klausimu visų pirma iš ginčijamo sprendimo 45 ir 60 konstatuojamųjų dalių matyti, kad BPV nustatė, jog prognozuojamas galutinis tikslinis lygis yra 79 987 450 580 EUR.
- 130 Taigi apskaičiuodama *ex ante* įnašus už 2022 m. įnašų laikotarpį BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipą, remdamasi pačios atliktu galutinio tikslinio lygio vertinimu, turėjo užtikrinti, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtinų *ex ante* įnašų suma neviršytų 9 998 431 322,50 EUR.

- 131 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 62 konstatuojamosios dalies, siejamos su to sprendimo III priedo 124 punktu ir II priedo pirmame puslapyje pateiktos lentelės skiltimi „Galutinė suma, apie kurią pranešta 2022 m. (iii)“, BPV nustatė, kad metinis tikslinis lygis už 2022 m. įnašų laikotarpį yra 14 253 573 821,46 EUR; ši suma buvo sumažinta iki 13 675 366 302,18 EUR, be kita ko, išskaičiavus sumas pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 2 dalį.
- 132 Taigi konstatuotina, kad, kaip, beje, per teismo posėdį pripažino BPV, ginčijamame sprendime nustatyta visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtinų *ex ante* įnašų suma, viršijanti 12,5 % prognozuojamo galutinio tikslinio lygio viršutinę ribą.
- 133 Vadinas, BPV pažeidė Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirmą ir ketvirtą pastraipą, todėl antrajam pagrindui turi būti pritarta, nesant reikalo priimti sprendimo dėl to, kad BPV pažeidė kitas nuostatas, kuriomis ieškovė remiasi šiame pagrinde.

Išvada

- 134 Kaip matyti iš šio sprendimo 43 ir 86 punktų, Bendrasis Teismas patenkino ieškovės pateiktus neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus ir pripažino netaikytiniais Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalį ir Įgyvendinimo reglamentą 2015/81, taip pat subsidiariai – šio įgyvendinimo reglamento 8 straipsnio 1 dalies g punktą.
- 135 Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas, grindžiamas, be kita ko, Įgyvendinimo reglamentu 2015/81, konkrečiai – šio reglamento 8 straipsnio 1 dalies g punktu, turi būti panaikintas, kiek jis susijęs su ieškove.
- 136 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 133 punkto, ginčijamas sprendimas taip pat turi būti panaikintas dėl to, kad juo pažeidžiamos Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies pirma ir ketvirta pastraipos, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovės pateiktų pagrindų ir prieštaravimų.

Dėl teismo sprendimo padarinių apribojimo laiko atžvilgiu

- 137 Ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju BPV prašo Bendrojo Teismo palikti galioti to sprendimo padarinius, kol jis bus pakeistas, arba bent šešis mėnesius nuo tos dienos, kai Bendrojo Teismo sprendimas taps galutinis, nes toks panaikinimas turėtų didelių pasekmių finansiniam stabilumui bankų sąjungoje.
- 138 Per teismo posėdį BPV patikslino, kad tuo atveju, jeigu Bendrasis Teismas panaikintų ginčijamą sprendimą dėl Reglamento Nr. 806/2014 arba Įgyvendinimo reglamento 2015/81 neteisėtumo, to sprendimo padariniai turėtų būti palikti galioti šešis mėnesius nuo naujų teisės aktų priėmimo dienos.
- 139 Šiuo klausimu Parlamentas taip pat per teismo posėdį patvirtino, kad Sąjungos teisės aktų leidėjui paprastai reikia vidutiniškai 15–20 mėnesių nuo tada, kai Komisija pateikia pasiūlymą, teisėkūros procedūra priimamam aktui priimti.
- 140 Ieškovė nesutinka su BPV reikalavimais, be kita ko, teigdama, kad BPV nepateikė jokių motyvų, galinčių pateisinti būtinybę palikti galioti panaikinto akto neigiamas pasekmes ieškovei, kol bus priimtas naujas sprendimas.

- 141 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Sąjungos teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurie panaikinto akto padariniai lieka galutiniai. Įgyvendindamas šiame straipsnyje jam suteiktus įgaliojimus Sąjungos teismas atsižvelgia į tai, kad būtų paisoma teisinio saugumo principo ir kitų viešųjų ar privačiųjų interesų (žr. 2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Komisija / Švedija*, C-389/19 P, EU:C:2021:131, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 122 punktą).
- 142 Taigi SESV 264 straipsnio antra pastraipa, be kita ko, aiškinama kaip leidžianti ne tik dėl teisinio saugumo, bet ir dėl priežasčių, kuriomis siekiama išvengti Sąjungos vykdomos ar palaikomos politikos įgyvendinimo nutraukimo ar pablogėjimo, protingą laikotarpį palikti galioti panaikinto akto padarinius (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-699/17, EU:T:2021:44, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 143 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 43, 86 ir 133 punktų, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, nesant reikalo šioje byloje konstatuoti klaidos, turinčios įtakos pačiai ieškovės pareigai sumokėti *ex ante* įnašą už 2022 m. įnašų laikotarpį, kylančiai iš Reglamento Nr. 806/2014 2 straipsnio, 67 straipsnio 4 dalies ir 70 straipsnio 1 dalies.
- 144 Tokiomis aplinkybėmis, panašiai, kaip Teisingumo Teismas konstatavo 2021 m. liepos 15 d. Sprendime *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV* (C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 177 punktas), jeigu ginčijamas sprendimas būtų panaikintas nenumatant, kad jo padariniai lieka galioti, būtų pakenkta Direktyvos 2014/59, Reglamento Nr. 806/2014 ir Deleguotojo reglamento 2015/63, kurie yra pagrindinė bankų sąjungos, prisidedančios prie euro zonos ir visos Sąjungos finansinio stabilumo, dalis, įgyvendinimui. Iš tiesų, jeigu BPV privalėtų nedelsdama grąžinti ieškovės *ex ante* įnašo sumą ir kitų įstaigų, kaip antai tų, kurios pareiškė panašų ieškinį, grindžiamą tokiais pačiais pagrindais kaip ir tie, kurie šiuo sprendimu pripažinti pagrįstais, *ex ante* įnašų sumas, nors šioms įstaigoms iš esmės ir toliau taikoma pareiga mokėti *ex ante* įnašus, dėl tokio grąžinimo kiltų rizika BPF netekti finansinių išteklių, kurie gali būti būtini euro zonos ir Sąjungos finansiniam stabilumui užtikrinti.
- 145 Taigi, jeigu būtų atmestas prašymas palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius, galėtų būti pakenkta finansinio stabilumo tikslui ir tikslui sukurti Ekonominę ir pinigų sąjungą, kaip numatyta ESS 3 straipsnio 4 dalyje.
- 146 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad vienas iš Bendrojo Teismo konstatuotų panaikinimo pagrindų susijęs su Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 2015/81 neteisėtumu, reikia palikti galioti ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su ieškove, padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti dvylikos mėnesių nuo tos dienos, kai šis Bendrojo Teismo sprendimas taps galutinis, bus imtasi būtinų priemonių šiam sprendimui įvykdyti.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį, susijusią su teismo sprendimo padarinių apribojimu laiko atžvilgiu

- 147 2024 m. kovo 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktą, juo ieškovė paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį. Šiame prašyme ji nurodė, kad po 2024 m. vasario 8 d. teismo posėdžio sužinojo apie 2024 m. vasario 15 d. BPV pranešimą spaudai; jame BPV nurodė, kad 2023 m. gruodžio 31 d. BPF turimų finansinių išteklių suma buvo 78 mlrd. EUR, o galutinis tikslinis lygis, atitinkantis 1 % apdraustųjų indėlių, – 75 mlrd. EUR. Taigi, ieškovės teigimu, BPF yra 3 mlrd. EUR perteklius, o

tai svarbi aplinkybė, leidžianti Bendrajam Teismui nuspręsti palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius jo panaikinimo atveju. Dėl įstaigų, kurios pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, pateikdamos pagrindą, atitinkantį šio ieškinių antrąjį pagrindą, ieškovė pažymėjo, kad šis perteklius iš tiesų leistų gražinti šių įstaigų *ex ante* įnašų dalį, viršijančią 12,5 % viršutinę ribą, nesumažinant BPF turimų finansinių išteklių tiek, kad galutinis tikslinis lygis nesiektų 75 mlrd. EUR.

- 148 Pagal Procedūros reglamento 113 straipsnio 2 dalies c punktą Bendrasis Teismas gali nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį, jeigu pagrindinė šalis to prašo remdamasi faktais, kurie gali būti lemiami Bendrajam Teismui priimant sprendimą ir kurių ji negalėjo nurodyti iki žodinės proceso dalies pabaigos.
- 149 Šiuo klausimu konstatuotina, kad ieškovės nurodyta nauja faktinė aplinkybė bet kuriuo atveju negali būti lemiama Bendrajam Teismui priimant sprendimą.
- 150 Iš tiesų, pirma, kaip pripažįsta pati ieškovė, šio sprendimo 147 punkte nurodytas BPV pranešimas spaudai nėra svarbus vertinant ginčijamo sprendimo teisėtumą ir sprendžiant dėl ieškinių reikalavimų. Antra, šis pranešimas spaudai taip pat nėra lemiamas sprendžiant, ar palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad ieškovės *ex ante* įnašo suma ir kitų įstaigų, kaip antai tų, kurios pareiškė panašų ieškinį, grindžiamą tokiais pačiais pagrindais kaip ir tie, kurie šiuo sprendimu pripažinti pagrįstais, *ex ante* įnašų sumos bet kuriuo atveju gali viršyti ieškovės nurodytą 3 mlrd. EUR sumą.
- 151 Taigi reikia atmesti ieškovės prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 152 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi BPV pralaimėjo bylą, ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.
- 153 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį Parlamentas ir Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2022 m. balandžio 11 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2022/18 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) už 2022 m. apskaičiavimo, kiek tas sprendimas susijęs su *Hypo Vorarlberg Bank AG*.**
- 2. Palikti galioti Sprendimo SRB/ES/2022/18, kiek jis susijęs su *Hypo Vorarlberg Bank*, padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti dvylikos mėnesių nuo tos dienos, kai šis Bendrojo Teismo sprendimas taps galutinis, bus imtasi būtinų priemonių šiam sprendimui įvykdyti.**

3. BPV padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Hypo Vorarlberg Bank* patirtos bylinėjimosi išlaidos.

4. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Paskelbta 2024 m. gegužės 29 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

T. Henze, kanclerio pavaduotojas